

V ústavu teď panuje značné vzrušení, prý jde o osud ústavu a vůbec celé Akademie. Všechny ústavy musejí psát zvláštní seznamy lidí, kteří byli přijati po dubnu 1968, s podrobným vypsáním okolností. Poprask je na všech školách, včetně fakult. Vypadá to, jako když se rozjíždí nějaká akce. Zároveň však shora lze slyšet hlasy, které vše mírní. Nejspíš to dopadne tak, že dole akce proběhne, zatímco nahoře se bude říkat, že se nesmí přehánět. Už skoro půl roku mi nevyšel ani článkuček – řada věcí měla a má vyjít, ale stále se to nějak opoždí – a možná až dočista do ztracena.

S mou páteří se to v posledních dnech pronikavě zlepšilo, i když to ovšem docela v pořádku ještě není. Ale o operaci už není ani řeči. Minulé úterý už jsem se učil některým rehabilitačním cvikům, prof. Lewit¹ mi našel ještě nějakou vadu (drobnější) na obratli, který mi sice už nějaký čas dělal drobné potíže, ale vzhledem ke všemu ostatnímu jsem se o tom nikdy ani nezmínil. Teď to při pozorné prohlídce našel sám. V minulých několika dnech jsem se navíc nachladil, musel jsem absolvovat několik schůzí a porad a téměř jsem se zase složil s lehčí chřipkou. Zdá se však, že jsem to za včerejšek (to jsem byl celý den doma a ležel jsem, polykal prášky a pil čaj) překonal. Ještě včera mi bylo dost bídne, ale dnes už mám zase trochu náladu.

1 Karel Lewit.